

EXPUNERE DE MOTIVE

În articolul 47 din Constituția României privind nivelul de trai se garantează dreptul la pensie, în general la un sistem de protecție socială, cuprinzând atât securitatea socială realizată prin asigurări sociale publice sau private cât și asistența socială pentru cazurile sociale punctuale de excluziune socială sau pentru prevenirea acesteia. Se stipulează explicit că „(2) Cetățenii au dreptul la pensie,.....”

În programul de guvernare pentru perioada 2005-2008, capitolul VII Politica de protecție socială, se prevede ca prioritate îmbunătățirea **«standardului de viață pentru persoanele vârstnice»**, iar la Capitol V Asistență socială se specifică: „Venitul minim garantat, care se adresează celor mai sărace segmente sociale, se va acorda astfel încât acestea să depășească nivelul de sărăcie în care trăiesc, însă, fără a descuraja atitudinea față de muncă. Venitul se va acorda în funcție de necesitățile reale, însă procedurile de selecție vor fi simplificate și perfecționate. Guvernul va urmări să nu mai existe întârzieri în acordarea acestui ajutor.”

Categoria persoanelor care au vârsta legală de pensionare din sistemul public, dar din diverse motive, de regulă de creștere și educare a copiilor sau de sănătate, nu au pensie sau au o pensie foarte mică, sub nivelul venitului minim garantat nu poate fi încurajată pentru angajare prin nici o măsură activă. Dacă ar fi să se țină seama de necesitățile reale, aceste persoane nu trebuie tratate la egalitate cu persoanele având capacitate de muncă, chiar dacă uneori diminuată de diverse handicapuri, de sănătate sau sociale – pregătire, mediu etc. **Nu este corect social ca o colectivitate să trimită la muncă în folosul comunității persoanele de vârstă a treia pentru a obține ajutorul social astfel ca veniturile sale ca să ajungă la nivelul venitului minim garantat.**

În același timp, la capitolul V Asistența Socială, Programul de Guvernare statuează nevoia pentru «Îmbunătățirea echilibrului socio-economic al familiei» și anume «reducerea disparităților față de accesul la resursele dezvoltării existente între familiile din mediul urban și cele din mediul rural».

Persoanele în vârstă au trăit toate ororile sistemului totalitar, cei foarte în vârstă și ale războiului, au plătit un preț mai mare decât ar fi fost normal dacă tranziția și reformele sale s-ar fi realizat fără atâtea meandre „originale”, iar acum vor plăti, la fel de disproporționat repartizat și prețul integrării dacă nu se ia o măsură concretă pentru sprijinirea lor directă.

Introducerea **pensiei minime garantate de stat** care să înlocuiască pentru cei în vârstă venitul minim garantat, dar și stabilirea unui nivel care să se apropie de salariul minim pe economie și să fie în relație directă cu creșterea economică ar putea preîntâmpina excludiunea socială a multor bătrâni și trecerea lor în categoria de sărăcie severă și chiar absolută.

Fără măsuri concertate pe toate domeniile, care privesc viața persoanelor vârstnice, există riscul ca situația acestora să devină o gravă problemă morală.

Societatea, colectivitățile nu au dreptul moral să pună în pericol dreptul unor persoane aflate la apusul vieții la locuire decentă, la minime cheltuieli de sănătate și hrană, precum și menținerea inserției sociale.

Pensia minimă garantată face parte din sistemul de asistență socială a statului și deci trebuie să fie asigurată din bugetul de stat.

Luând în considerare cele menționate mai sus, a fost întocmită o propunere legislativă, pe care o supunem Parlamentului spre adoptare.

Inițiatori, senatorii Fekete Szabó András Levente,

Németh Csaba,

Pete Ștefan

Puskás Valentin-Zoltán

Deputat Kerekes Károly

